

КОУЧИНГ В СИСТЕМІ ТРАНСФЕРУ ІННОВАЦІЙ

В статті розглядаються проблеми активізації сучасної сфери інноваційної діяльності шляхом інтенсифікації та підвищення ефективності процесів трансферу новацій з використанням технологій коучингу.

Постановка проблеми. Стрімкі темпи науково-технічного прогресу та загострення конкуренції на сучасному глобалізованому ринку визначають безумовну пріоритетність інноваційного шляху розвитку економіки країн, галузей та окремих підприємств. Інноваційне законодавство України також орієнтує нашу економіку на інноваційну модель розвитку країни у XXI столітті.

Економічно-правове формування інноваційної сфери, закони «Про інноваційну діяльність» та «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» разом з державними програмами підтримки і структурної перебудови інвестиційної та інноваційної сфери створюють необхідні умови для спеціальних режимів взаємодії науки і виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Загальним проблемам інтеграції науки виробництва і освіти в сучасних ринкових умовах присвячені наукові розробки відомих вчених П.Друкера, К.Боумена, Д.Стока, Н.Кондратьєва, С.Глазьєва, Б.Саймона, П.Саблука, В.Ільчука, С.Корсунського, І.Макаренка, В.Олександрової, дисертаційні роботи О.Сиволовської, О.Біловодської та інш.

Невирішена частина проблеми. Аналізуючи систему інноваційних процесів, слід відмітити недостатню науково-теоретичну та методичну розробку найбільш вагомого на сьогодні з економічної та практичної точки зору комплексу впровадження новацій у виробництво. З'явилося досить багато відгалужень цієї проблеми: бенчмаркінг – пошук новацій в практичній діяльності зовнішніх фірм; фандрайзинг – пошук інвесторів для фінансування інноваційних програм, аутсорсингу – передача частки неосновних функцій спеціалізованим високотехнологічним організаціям, менеджмент-консалтинг – консультування з науково-технічних та економічних аспектів управління інноваційною діяльністю фірм з метою підвищення їх конкурентоздатності. В умовах глобалізації світового ринку закони конкуренції вимагають прискорення темпів трансферу і дифузії інновацій.

Метою статті є дослідження і розробка методичних засад однієї з найбільш ефективних технологій трансферу і тренінгу. На рис. 1 скомпоновано основні напрямки реалізації трансферу інновацій.

Комплексні цільові інноваційні програми передбачають виконання процедур трансферу і комерціалізації технологій через відповідні структури.

З метою сприяння трансферу знань та інновацій цією проблемою займаються спільні центри досліджень і розвитку, програми технічної допомоги, офіси трансферу технологій, центри розвитку малого бізнесу, центри розвитку підприємництва в університетах, незалежні центри розвитку підприємництва і бізнесу, галузеві центри підтримки бізнесу, регіональні ради з питань розвитку або агенства економічного розвитку, в яких технологічна складова відіграє помітну роль.

